

III

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaten om Den Europæiske Union)

RETSAKTER VEDTAGET I HENHOLD TIL AFSNIT VI I EU-TRAKTATEN

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE 2008/909/RIA

af 27. november 2008

om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til initiativ fra Republikken Østrig, Republikken Finland og Kongeriget Sverige,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse, der bør være hjørnestenen i det retlige samarbejde inden for EU på både det civilretlige og det strafferetlige område.

(2) Den 29. november 2000 vedtog Rådet i overensstemmelse med konklusionerne fra Tammerfors et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af afgørelser i straffesager⁽¹⁾, og det gik i den forbindelse ind for at vurdere behovet for moderne mekanismer med henblik på gensidig anerkendelse af endelige straffedomme, der indebærer frihedsberøvelse (foranstaltning 14), samt for at udvide anvendelsesområdet for princippet om overførelse af domfældte, så det også finder anvendelse på personer med bopæl i en medlemsstat (foranstaltning 16).

(3) Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union⁽²⁾ pålægger medlemsstaterne at gennemføre programmet for foranstaltninger, navnlig inden for fuldbyrdelse af endelige frihedsstraffe.

(4) Alle medlemsstater har ratificeret Europarådets konvention af 21. marts 1983 om overførelse af domfældte. Ifølge denne konvention kan overførelse til videre straf fuldbyrdelse kun ske til det land, hvor den domfældte er statsborger, og kun med den domfældtes og de involverede staters samtykke. Tillægsprotokollen til konventionen af 18. december 1997, ifølge hvilken der på bestemte betingelser kan ske overførelse uden den pågældendes samtykke, er ikke ratificeret af samtlige medlemsstater. Ingen af instrumenterne indeholder nogen principiel forpligtelse til at overtage domfældte personer med henblik på fuldbyrdelse af en straf eller anden foranstaltning.

(5) Proceduremæssige rettigheder i straffesager er et afgørende element for at sikre gensidig tillid mellem medlemsstaterne i det retlige samarbejde. Forholdet mellem medlemsstaterne, der er præget af en særlig gensidig tillid til de øvrige medlemsstaters retssystemer, gør det muligt for fuldbyrdelsesstaten at anerkende afgørelser, der er truffet af udstedelsesstatens myndigheder. Derfor bør der overvejes en videreudvikling af det samarbejde, der er fastsat i Europarådets instrumenter om fuldbyrdelse af straffedomme, især når der over unionsborgere er blevet afsagt en straffedom om idømmelse af en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger i en anden medlemsstat. Det er nødvendigt at give den domfældte passende garantier, men vedkommendes samtykke bør ikke i alle tilfælde være afgørende for, om en dom kan fremsendes til en anden medlemsstat med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af den idømte sanktion.

⁽¹⁾ EFT C 12 af 15.1.2001, s. 10.

⁽²⁾ EUT C 53 af 3.3.2005, s. 1.

- (6) Ved gennemførelsen og anvendelsen af denne rammeafgørelse bør de generelle principper om lighed, retfærdighed og rimelighed overholdes.
- (7) Artikel 4, stk. 1, litra c), indeholder en skønsmæssig bestemmelse, som gør det muligt at fremsende attesten og dommen f.eks. til den medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger, i andre end de i stk. 1, litra a) og b), nævnte tilfælde eller til den medlemsstat, hvor den domfældte bor og vedvarende har haft lovligt opholdssted i mindst fem år, og i hvilken han vil bevare permanent opholdstilladelse.
- (8) I de i artikel 4, stk. 1, litra c), nævnte tilfælde underkastes fremsendelsen af dommen og attesten til fuldbyrdelsesstaten høringer mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten og samtykke fra den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten. De kompetente myndigheder bør tage hensyn til visse elementer, f.eks. opholdets varighed eller anden tilknytning til fuldbyrdelsesstaten. I tilfælde, hvor den domfældte i henhold til national lovgivning eller internationale instrumenter kan overføres både til en medlemsstat og til et tredjeland, bør de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten sammen overveje, om fuldbyrdelse i fuldbyrdelsesstaten vil fremme den sociale rehabilitering bedre end fuldbyrdelse i det berørte tredjeland.
- (9) Fuldbyrdelse af den idømte sanktion i fuldbyrdelsesstaten bør forbedre mulighederne for den domfældtes sociale rehabilitering. For at overbevise sig om, at fuldbyrdelse af sanktionen i fuldbyrdelsesstaten vil tjene det formål at lette den domfældtes socialerehabilitering, bør den kompetente myndighed i udstedelsesstaten tage hensyn til forskellige elementer som f.eks. personens tilknytning til fuldbyrdelsesstaten, om vedkommende betragter den som sit familiemæssige, sproglige, kulturelle, sociale eller økonomiske centrum, og om vedkommende har anden tilknytning til fuldbyrdelsesstaten.
- (10) Det kan være relevant at kende den domfældtes mening, jf. artikel 6, stk. 3, hovedsagelig ved anvendelsen af artikel 4, stk. 4. Ordet »navnlig« skal også dække tilfælde, hvor den domfældtes mening indeholder oplysninger, der kan være relevante i forbindelse med grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 4, og artikel 6, stk. 5, udgør ikke en afslagsgrund vedrørende social rehabilitering.
- (11) Polen har brug for mere tid end de øvrige medlemsstater til at tackle de praktiske og materielle konsekvenser af overførslen af polske statsborgere, der er dømt i andre medlemsstater, navnlig i betragtning af de polske statsborgeres øgede mobilitet i EU. Der bør derfor indsættes en midlertidig undtagelsesbestemmelse af begrænset omfang med en varighed på højst fem år.
- (12) Denne rammeafgørelse bør også finde tilsvarende anvendelse på fuldbyrdelsen af sanktioner i de tilfælde, der er omfattet af artikel 4, nr. 6, og artikel 5, nr. 3, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne ⁽¹⁾. Det betyder bl.a., at fuldbyrdelsesstaten, med forbehold af nævnte rammeafgørelse, kan undersøge, om der foreligger grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse, jf. denne rammeafgørelses artikel 9, herunder kontrol af princippet om dobbelt strafbarhed, hvis fuldbyrdelsesstaten har afgivet en erklæring i henhold til denne rammeafgørelses artikel 7, stk. 4, som betingelse for anerkendelse og fuldbyrdelse af dommen, og overveje, om den vil udlevere den domfældte eller fuldbyrde dommen i medfør af artikel 4, stk. 6, i ovennævnte rammeafgørelse.
- (13) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig kapitel VI. Intet i denne rammeafgørelse bør fortolkes som et forbud mod at nægte at fuldbyrde en afgørelse, hvis der er objektive grunde til at formode, at sanktionen er idømt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældendes situation kan blive skadet af en af disse grunde.
- (14) Denne rammeafgørelse bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler om retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed og ytringsfrihed i andre medier.

⁽¹⁾ EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.

- (15) Denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med den ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, der tillægges unionsborgerne i henhold til artikel 18 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.
- (16) Denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med relevant fællesskabslovgivning, især Rådets direktiv 2003/86/EF ⁽¹⁾ og 2003/109/EF ⁽²⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF ⁽³⁾.
- (17) Når der i denne rammeafgørelse henvises til den stat, hvor den domfældte »bor«, er der tale om det sted, som denne person er knyttet til på grundlag af elementer som f.eks. sædvanligt opholdssted samt familiemæssige, sociale og arbejdsmæssige bånd.
- (18) Ved anvendelsen af artikel 5, stk. 1, bør det være muligt at sende en dom eller en bekræftet genpart heraf og en attest til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten ved hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, f.eks. e-post eller fax, og på en sådan måde, at fuldbyrdsstaten kan fastslå ægtheden.
- (19) Fuldbyrdsstaten bør i de i artikel 9, stk. 1, litra k), omhandlede tilfælde overveje, om det er muligt at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, inden den afslår at anerkende og fuldbyrde en sanktion, der består i en anden foranstaltning end en frihedsstraf.
- (20) Grunden til afslag, jf. artikel 9, stk. 1, litra k), kan også anvendes i de tilfælde, hvor den pågældende ikke er kendt skyldig i en strafbar handling, selv om den kompetente myndighed har anvendt anden frihedsberøvende foranstaltning end frihedsstraf som følge af en strafbar handling.
- (21) Afslag med henvisning territorialitetsprincippet, bør kun anvendes i undtagelsestilfælde og med henblik på at samarbejde i videst muligt omfang i henhold til bestemmelserne i denne rammeafgørelse, idet der tages hensyn til formålet hermed. Enhver afgørelse om at anvende denne grund til afslag bør være baseret på en undersøgelse af den konkrete sag og på høringer mellem de kompetente myndigheder i udstedelses- og fuldbyrdsstaten.
- (22) Tidsfristen i artikel 12, stk. 2, bør af medlemsstaterne anvendes på en sådan måde, at den endelige afgørelse,

herunder en ankeprocedure, generelt afsluttes inden for en frist på 90 dage.

- (23) Ifølge artikel 18, stk. 1, finder specialitetsreglen, med forbehold af undtagelserne fastsat i stk. 2, kun anvendelse, når en person er blevet overført til fuldbyrdsstaten. Den bør derfor ikke finde anvendelse, når personen ikke er blevet overført til fuldbyrdsstaten, f.eks. når den pågældende er flygtet til fuldbyrdsstaten —

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved

- a) »dom«: en endelig afgørelse eller kendelse fra en domstol i udstedelsesstaten, der idømmer en fysisk person en sanktion
- b) »sanktion«: en tidsbegrænset eller tidsubegrænset frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning, som er idømt i en straffesag på grund af en strafbar handling
- c) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken der er afsagt en dom
- d) »fuldbyrdsstat«: den medlemsstat, til hvilken en dom fremsendes med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse.

Artikel 2

Udpegelse af de kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke myndigheder der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence i overensstemmelse med denne rammeafgørelse, når medlemsstaten er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdsstat.

2. Generalsekretariatet for Rådet stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne og for Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44.

⁽³⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

Artikel 3

Formål og anvendelsesområde

1. Denne rammeafgørelse har til formål at fastsætte regler, hvorefter en medlemsstat med henblik på at lette den domfældtes sociale rehabilitering anerkender en dom og fuldbyrder sanktionen.

2. Denne rammeafgørelse finder anvendelse, hvis den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten.

3. Denne rammeafgørelse finder kun anvendelse på anerkendelse af domme og fuldbyrdelse af sanktioner som defineret i rammeafgørelsen. Den omstændighed, at der ud over sanktionen er idømt en bøde og/eller truffet afgørelse om konfiskation, som endnu ikke er betalt, indkasseret eller fuldbyrdet, er ikke til hinder for fremsendelse af en dom. Anerkendelse og fuldbyrdelse af sådanne bøder og afgørelser om konfiskation i en anden medlemsstat baseres på de instrumenter, der finder anvendelse mellem medlemsstaterne, især Rådets rammeafgørelse 2005/214/RIA af 24. februar 2005 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på bødestraffe⁽¹⁾ og Rådets rammeafgørelse 2006/783/RIA af 6. oktober 2006 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om konfiskation⁽²⁾.

4. Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

KAPITEL II

ANERKENDELSE AF DOMME OG FULDBYRDELSE AF SANKTIONER

Artikel 4

Kriterier for fremsendelse af en dom og en attest til en anden medlemsstat

1. Såfremt den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten eller i fuldbyrdelsesstaten, og såfremt personen har givet sit samtykke, hvis dette kræves i henhold til artikel 6, kan der fremsendes en dom samt den attest, for hvilken der findes en standardformular i bilag I, som omhandlet i artikel 4 til en af følgende medlemsstater:

a) den medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor, eller

b) den medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor, og som vedkommende efter strafsoningen vil blive udvist til, på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen, eller

c) enhver anden medlemsstat end den i litra a) eller b) nævnte hvis kompetente myndighed giver sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten til denne medlemsstat.

2. Dommen og attesten kan fremsendes, hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, om nødvendigt efter høringer mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og i fuldbyrdelsesstaten, må lægge til grund, at fuldbyrdelsesstatens fuldbyrdelse af sanktionen vil tjene det formål at lette den domfældtes socialerehabilitering.

3. Før den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen og attesten, kan den høre den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde. Høring er obligatorisk i de tilfælde, der er nævnt i stk. 1, litra c). I sådanne tilfælde underretter den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten omgående udstedelsesstaten om sin afgørelse om, hvorvidt den giver sit samtykke til fremsendelse af dommen.

4. Under en sådan høring kan den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten forelægge en begrundet udtalelse for den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om, at fuldbyrdelse af sanktionen i fuldbyrdelsesstaten ikke vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale rehabilitering og vellykkede reintegration i samfundet.

Hvis der ikke skal foretages høring, kan udtalelsen forelægges straks efter fremsendelsen af dommen og attesten. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten overvejer denne udtalelse og beslutter, hvorvidt attesten skal tilbagekaldes eller ikke.

5. Fuldbyrdelsesstaten kan på eget initiativ anmode udstedelsesstaten om at fremsende dommen samt attesten. Den domfældte kan også anmode de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten eller fuldbyrdelsesstaten om at indlede en procedure for fremsendelse af dommen og attesten i medfør af denne rammeafgørelse. Anmodninger i henhold til dette stykke indebærer ikke, at udstedelsesstaten har pligt til at fremsende dommen samt attesten.

⁽¹⁾ EUT L 76 af 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 328 af 24.11.2006, s. 59.

6. I forbindelse med gennemførelsen af denne rammeafgørelse vedtager medlemsstaterne foranstaltninger, som især tager hensyn til formålet at lette den domfældtes socialrehabilitering, og som lægges til grund, når deres kompetente myndigheder træffer afgørelse om, hvorvidt de skal give deres samtykke til fremsendelse af dommen og attesten i sager, i henhold til stk. 1, litra c).

7. I forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt kan hver medlemsstat meddele Generalsekretariatet for Rådet, at der i dens forbindelser med andre medlemsstater, som har afgivet samme meddelelse, ikke kræves forudgående samtykke i henhold til stk. 1, litra c), for at fremsende dommen og attesten:

- a) hvis den domfældte bor og vedvarende har haft lovligt opholdssted i fuldbyrdsstaten i mindst fem år og vil bevare permanent opholdstilladelse i denne, og/eller
- b) hvis den domfældte er statsborger i fuldbyrdsstaten i andre tilfælde end de i stk. 1, litra a) og b), nævnte.

I de i litra a) nævnte tilfælde betyder permanent opholdstilladelse, at den pågældende person:

- har ret til permanent ophold i den respektive medlemsstat i overensstemmelse med den nationale lov, der gennemfører fællesskabslovgivning vedtaget på grundlag af artikel 18, 40, 44 og 52 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, eller
- er indehaver af en gyldig opholdstilladelse som fastboende udlænding i den respektive medlemsstat i overensstemmelse med national lovgivning, der gennemfører fællesskabslovgivning vedtaget på grundlag af artikel 63 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, for så vidt angår medlemsstater, som denne fællesskabslovgivning finder anvendelse på, eller i overensstemmelse med national lovgivning, for så vidt angår medlemsstater, som denne fællesskabslovgivning ikke finder anvendelse på.

Artikel 5

Fremsendelse af dommen og attesten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender dommen eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten ved

hjælp af ethvert middel, som efterlader et skriftligt spor, og på en sådan måde, at fuldbyrdsstaten kan fastslå ægtheden. Originalen af dommen eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdsstaten, hvis denne kræver det. Alle officielle meddelelser fremsendes ligeledes direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.

2. Attesten underskrives og indholdets rigtighed bekræftes af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

3. Udstedelsesstaten fremsender kun dommen og attesten til én fuldbyrdsstat ad gangen.

4. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke har kendskab til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten, foretager den de nødvendige undersøgelser, navnlig gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, der blev oprettet ved Rådets fælles aktion 98/428/RIA⁽¹⁾ for at indhente oplysning herom fra fuldbyrdsstaten.

5. Hvis en myndighed i fuldbyrdsstaten, som modtager en dom samt en attest, ikke har kompetence til at anerkende den og træffe de nødvendige foranstaltninger til at fuldbyrde den, sender den ex officio dommen samt attesten videre til den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten og underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom.

Artikel 6

Høring og meddelelse til den domfældte

1. Med forbehold af stk. 2 fremsendes en dom samt en attest kun til fuldbyrdsstaten med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af sanktionen, hvis den domfældte har givet sit samtykke i henhold til udstedelsesstatens lovgivning.

2. Den domfældtes samtykke er ikke påkrævet, når dommen samt attesten fremsendes til:

- a) den medlemsstat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor
- b) den medlemsstat, som den domfældte efter strafafsoningen vil blive udvist til på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen

⁽¹⁾ EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.

c) den medlemsstat, som den domfældte er flygtet til eller på anden måde vendt tilbage til på grund af den straffesag, der verserer mod vedkommende i udstedelsesstaten, eller efter domfældelse i udstedelsesstaten.

3. I alle de tilfælde, hvor den domfældte fortsat befinder sig i udstedelsesstaten, skal vedkommende have mulighed for at give sin mening til kende mundtligt eller skriftligt. Hvis udstedelsesstaten finder det nødvendigt under hensyn til den domfældtes alder eller fysiske eller mentale tilstand, gives denne lejlighed til vedkommendes repræsentant ifølge loven.

Der tages hensyn til den domfældtes mening, når det besluttes, om dommen samt attesten skal fremsendes. Hvis den pågældende har benyttet sig af muligheden fastsat i dette stykke, skal den domfældtes mening sendes til fuldbyrdesstaten, navnlig under hensyn til artikel 4, stk. 4. Hvis den domfældte har tilkendegivet sin mening mundtligt, skal udstedelsesstaten sikre, at denne tilkendegivelse er til rådighed for fuldbyrdesstaten i skriftlig form.

4. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten oplyser på et sprog, som den domfældte forstår, denne om, at den har besluttet at fremsende dommen samt attesten, for hvilken der findes en standardmeddelelsesformular i bilag II. Når den domfældte befinder sig i fuldbyrdesstaten på det tidspunkt, hvor denne afgørelse træffes, fremsendes denne formular til fuldbyrdesstaten, der derefter underretter den domfældte.

5. Stk. 2, litra a), finder ikke anvendelse på Polen som udstedelsesstat og som fuldbyrdesstat i tilfælde, hvor dommen er afsagt inden fem år efter den 5. december 2011. Polen kan når som helst meddele Generalsekretariatet for Rådet, at det ikke længere vil benytte sig af denne undtagelse.

Artikel 7

Dobbelt strafbarhed

1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning skal, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, medføre anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af den idømte sanktion på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed:

— deltagelse i en kriminel organisation

— terrorisme

— menneskehandel

— seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi

— ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer

— ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer

— bestikkelse

— svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser ⁽¹⁾

— hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold

— falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen

— internetkriminalitet

— miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter

— menneskesmugling

— forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse

— ulovlig handel med menneskevæv og -organer

— bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning

— racisme og fremmedhad

— organiseret eller væbnet tyveri

— ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande

— bedrageri

⁽¹⁾ EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.

- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid, med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Den Europæiske Union, beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som det får forelagt i medfør af denne rammeafgørelses artikel 29, stk. 5, om listen skal udvides eller ændres.

3. For andre end de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser kan fuldbyrdesstaten lade anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen være betinget af, at den vedrører handlinger, som også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelser.

4. I forbindelse med eller efter vedtagelsen af denne rammeafgørelse kan en medlemsstat ved hjælp af en erklæring, der meddeles Generalsekretariatet for Rådet, erklære, at den ikke vil anvende stk. 1. En sådan erklæring kan til enhver tid tilba-

gekaldes. Sådanne erklæringer og tilbagekaldelser af erklæringer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 8

Anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten anerkender den dom, der er fremsendt i henhold til artikel 4 og efter proceduren i artikel 5, og træffer omgående alle nødvendige foranstaltninger til fuldbyrdelse af sanktionen, medmindre den beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 9 nævnte grunde til at afslå anerkendelse eller fuldbyrdelse.

2. Hvis sanktionen på grund af sin varighed ikke er forenelig med fuldbyrdesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kun træffe beslutning om at tilpasse sanktionen i det omfang, sanktionen overstiger den maksimale straf for tilsvarende lovovertrædelser efter denne stats nationale lovgivning. Den tilpassede sanktion må ikke blive mindre end den maksimale straf for tilsvarende lovovertrædelser efter fuldbyrdesstatens nationale lovgivning.

3. Hvis sanktionen på grund af sin art ikke er forenelig med fuldbyrdesstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat tilpasse sanktionen til den straf eller den foranstaltning, der efter denne stats lovgivning gælder for lignende lovovertrædelser. Denne straf eller foranstaltning skal i videst muligt omfangsvare til den sanktion, udstedelsesstaten har idømt, og sanktionen kan derfor ikke konverteres til en bødestraf.

4. Den tilpassede sanktion må ikke skærpe den af udstedelsesstaten idømte sanktion med hensyn til art eller varighed.

Artikel 9

Grunde til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan afslå at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, hvis

a) den i artikel 4 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen og ikke er blevet færdiggjort eller berigtiget inden for en rimelig frist, som den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten har fastsat

b) kriterierne i artikel 4, stk. 1, ikke er opfyldt

c) fuldbyrdelsen af sanktionen vil stride mod *ne bis in idem*-princippet

- d) dommen i et af de i artikel 7, stk. 3, nævnte tilfælde og, såfremt fuldbyrdesstaten har fremsat en erklæring i henhold til artikel 7, stk. 4, i et af de i artikel 7, stk. 1, nævnte tilfælde vedrører handlinger, der ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af en dom dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning
- e) sanktionen ikke kan fuldbyrdes på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning
- f) der i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning foreligger immunitet, der gør det umuligt at fuldbyrde sanktionen
- g) sanktionen vedrører en person, som i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning på grund af sin alder ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for de handlinger, der ligger til grund for dommen
- h) der på det tidspunkt, hvor den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten modtog dommen, mangler at blive afsonet mindre end seks måneder af sanktionen
- i) dommen er afsagt in absentia, medmindre den domfældte ifølge attesten er blevet indstævnet personligt eller er blevet underrettet gennem en repræsentant, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning, om tid og sted for retssagen, som førte til, at dommen blev afsagt in absentia, eller personen over for en kompetent myndighed har tilkendegivet, at vedkommende ikke anfægter dommen
- j) fuldbyrdesstaten, inden der træffes afgørelse i henhold til artikel 12, stk. 1, fremsætter en anmodning i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, og udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 18, stk. 2, litra g), ikke giver sit samtykke til, at den pågældende person retsforfølges, dømmes eller på anden måde berøves friheden i fuldbyrdesstaten for en anden lovovertrædelse, der er begået før den overtrædelse, der ligger til grund for vedkommendes overførelse
- k) den idømte sanktion omfatter psykiatrisk behandling eller lægebehandling eller en anden frihedsberøvende foranstaltning, der uanset artikel 8, stk. 3, ikke kan fuldbyrdes af fuldbyrdesstaten i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats retssystem eller sundhedssystem
- l) dommen vedrører en strafbar handling, som i henhold til fuldbyrdesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats territorium eller på et sted, der ligestilles hermed.

2. Beslutninger i henhold til stk. 1, litra l), vedrørende lovovertrædelser, der delvis er begået på fuldbyrdesstatens territorium eller på et sted, der ligestilles hermed, træffes af de kompetente myndigheder, under ekstraordinære omstændigheder og efter en konkret vurdering, idet der tages hensyn til sagens særlige omstændigheder, bl.a. om en stor eller væsentlig del af den pågældende lovovertrædelse har fundet sted i udstedelsesstaten.

3. I de i stk. 1, litra a), b), c), i), k) og l), nævnte tilfælde hører den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst relevant måde, inden den beslutter ikke at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen, og anmoder den om nødvendigt om straks at meddele de nødvendige supplerende oplysninger.

Artikel 10

Delvis anerkendelse og fuldbyrdelse

1. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan overveje delvis anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen, kan den, inden den beslutter at afvise fuldstændig anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen, eventuelt høre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten med henblik på at opnå enighed, jf. stk. 2.

2. De kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten kan efter en konkret vurdering give deres tilslutning til delvis anerkendelse og håndhævelse af en sanktion i overensstemmelse med de betingelser, de har fastsat, forudsat at en sådan anerkendelse og fuldbyrdelse ikke medfører en forlængelse af sanktionens varighed. Foreligger der ikke en sådan tilslutning, tilbagekaldes attesten.

Artikel 11

Udsættelse af anerkendelsen af dommen

Anerkendelsen af dommen kan udsættes i fuldbyrdesstaten, hvis den i artikel 4 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til dommen, indtil attesten er blevet færdiggjort eller berigtiget inden for en rimelig frist, der fastsættes af fuldbyrdesstaten.

Artikel 12

Afgørelse om fuldbyrdelse af sanktionen og frister

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten træffer snarest muligt afgørelse om, hvorvidt dommen skal anerkendes og sanktionen fuldbyrdes, og underretter udstedelsesstaten herom, herunder om enhver afgørelse om at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 og 3.

2. Medmindre der foreligger en grund til udsættelse i henhold til artikel 11 eller artikel 23, stk. 3, træffes den endelige afgørelse om anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen senest 90 dage efter modtagelsen af dommen og attesten.

3. Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten at overholde fristen i stk. 2, underretter den straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der skønnes nødvendig, før den endelige afgørelse kan træffes.

Artikel 13

Tilbagekaldelse af attesten

Så længe fuldbyrdelsen af sanktionen i fuldbyrdesstaten ikke er påbegyndt, kan udstedelsesstaten tilbagekalde attesten fra denne stat med en angivelse af grundene hertil. Hvis attesten tilbagekaldes, må fuldbyrdesstaten ikke længere fuldbyrde sanktionen.

Artikel 14

Foreløbig anholdelse

Hvis den domfældte befinder sig i fuldbyrdesstaten, og hvor dommen og attesten endnu ikke er ankommet, eller hvor afgørelsen om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen endnu ikke er truffet, kan fuldbyrdesstaten efter anmodning fra udstedelsesstaten anholde den domfældte eller træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på dens område, indtil der foreligger en afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen. Varigheden af sanktionen må ikke forlænges som følge af en periode i varetægt i medfør af denne bestemmelse.

Artikel 15

Overførelse af domfældte

1. Hvis den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, overføres vedkommende til fuldbyrdesstaten på et tidspunkt, der aftales mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten, og senest 30 dage efter, at fuldbyrdesstatens endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen er truffet.

2. Hvis det af uforudsete grunde ikke er muligt at overføre den domfældte inden for den i stk. 1 fastsatte frist, kontakter de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten straks hinanden. Overførelsen finder sted, så snart disse grunde ikke længere foreligger. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten herom, og de aftaler en ny dato for overførelsen. I så fald finder overførelsen sted senest 10 dage efter den således aftalte nye dato.

Artikel 16

Transit

1. Hver enkelt medlemsstat tillader i overensstemmelse med sin lovgivning transit gennem sit område af en domfældt, der skal overføres til fuldbyrdesstaten, forudsat at udstedelsesstaten har sendt den en kopi af attesten i artikel 4 sammen med transitanmodningen. Transitanmodningen og attesten kan fremsendes på en hvilken som helst måde, der kan efterlade et skriftligt spor. Udstedelsesstaten forelægger på anmodning fra den medlemsstat, der giver transittilladelsen, en oversættelse af attesten til et af de sprog, som anføres i anmodningen, og som den medlemsstat, der er blevet anmodet om at tillade transit, accepterer.

2. Når den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, modtager en anmodning herom, underretter den udstedelsesstaten, hvis den ikke kan garantere, at den domfældte ikke vil blive retsforfulgt eller, bortset fra hvad der er fastsat i stk. 1, tilbageholdt eller på anden måde udsat for en begrænsning af sin frihed på den anmodede medlemsstats territorium på grund af en lovovertrædelse eller en sanktion, som er henholdsvis begået eller idømt forud for vedkommendes afrejse fra udstedelsesstatens territorium. I så fald kan udstedelsesstaten trække sin anmodning tilbage.

3. Afgørelsen fra den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, skal træffes uden unødigt ophold og senest én uge efter, at transitmedlemsstaten har modtaget anmodningen, fremsendes på samme måde. En sådan afgørelse kan udsættes, indtil oversættelsen er fremsendt til transitmedlemsstaten, hvis en sådan afgørelse kræves i henhold til stk. 1.

4. Den medlemsstat, der anmodes om at tillade transit, kan kun tilbageholde den domfældte i den tid, transitten gennem dens område varer.

5. Der kræves ikke nogen transitanmodning i forbindelse med flyrejser uden planlagt mellemlanding. Finder der imidlertid en uforudset landing sted, giver udstedelsesstaten de i stk. 1 nævnte oplysninger inden for 72 timer.

Artikel 17

Den lovgivning, der finder anvendelse på fuldbyrdelsen

1. Fuldbyrdesstatens lovgivning finder anvendelse på fuldbyrdelsen af en sanktion. Det tilkommer fuldbyrdesstatens myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til tidlig løsladelse eller prøveløsladelse, jf. dog stk. 2 og 3.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten fratrækker hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i forbindelse med den sanktion, for hvilken dommen er afsagt, i den samlede varighed af den frihedsberøvelse, der skal afsones.

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten underretter efter anmodning den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om relevante bestemmelser vedrørende mulighederne for tidlig løsladelse eller prøveløsladelse. Udstedelsesstaten kan erklære sig enig i anvendelsen af sådanne bestemmelser eller tilbagekalde atesten.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte, at der ved alle afgørelser om tidlig løsladelse eller prøveløsladelse kan tages hensyn til de bestemmelser i national lovgivning angivet af udstedelsesstaten, hvorefter personen har ret til tidlig løsladelse eller prøveløsladelse på et bestemt tidspunkt.

Artikel 18

Specialitetsregel

1. En person, der er overført til fuldbyrdsstaten i medfør af denne rammeafgørelse, kan ikke retsforfølges, idømmes en sanktion eller på anden måde berøves sin frihed for andre inden overførelsen begåede lovovertrædelser end den, for hvilken den pågældende er overført, jf. dog stk. 2.

2. Stk. 1 finder ikke anvendelse i følgende tilfælde:

- a) hvis den pågældende efter at have haft mulighed for at forlade fuldbyrdsstatens område ikke har gjort dette inden for 45 dage efter den endelige løsladelse eller er vendt tilbage til denne medlemsstats territorium efter at have forladt det
- b) hvis lovovertrædelserne ikke kan straffes med en frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning
- c) hvis retsforfølgningen ikke medfører anvendelse af en foranstaltning, der begrænser den pågældendes personlige frihed
- d) hvis den domfældte vil blive idømt en straf eller en foranstaltning, der ikke indebærer frihedsberøvelse, herunder en bødestraf eller en anden foranstaltning, der måtte træde i stedet for denne, også selv om denne straf eller foranstaltning begrænser den pågældendes personlige frihed
- e) hvis den domfældte har givet sit samtykke til overførelsen
- f) hvis den domfældte efter overførelsen udtrykkeligt har givet afkald på anvendelse af specialitetsreglen for specifikke lovovertrædelser, der er begået inden overførelsen. Afkaldet skal afgives til de kompetente judicielle myndigheder i fuldbyrdsstaten og føres til protokols i overensstemmelse

med denne stats nationale lovgivning. Afkaldet skal indhentes på en sådan måde, at det fremgår, at den pågældende har givet det frivilligt og med fuldt kendskab til følgerne. Med henblik herpå har den pågældende ret til juridisk bistand

g) i andre tilfælde end dem, der er nævnt i litra a)-f), hvis udstedelsesstaten giver sit samtykke i henhold til stk. 3.

3. Anmodningen om samtykke skal indgives til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten med de oplysninger, der er nævnt i artikel 8, stk. 1, i rammeafgørelse 2002/584/RIA, og være ledsaget af en oversættelse som anført i nævnte rammeafgørelses artikel 8, stk. 2. Samtykke skal gives, når der er pligt til overgivelse af personen i henhold til nævnte rammeafgørelse. Afgørelsen skal træffes senest 30 dage efter modtagelse af anmodningen. Fuldbyrdsstaten skal i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 5 i nævnte rammeafgørelse, give de deri fastsatte garantier.

Artikel 19

Amnesti, benådning, fornyet prøvelse

1. Amnesti eller benådning kan indrømmes af både udstedelsesstaten og fuldbyrdsstaten.

2. Kun udstedelsesstaten kan tage stilling til en anmodning om fornyet prøvelse af dommen, der pålægger den sanktion, der skal fuldbyrdes i henhold til denne rammeafgørelse.

Artikel 20

Underretning fra udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten om enhver afgørelse eller foranstaltning, der medfører, at sanktionen med omgående virkning eller inden for en bestemt frist ikke længere er eksigibel.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten indstiller fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter den om den i stk. 1 omhandlede afgørelse eller foranstaltning.

Artikel 21

Underretning fra fuldbyrdsstaten

Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på en hvilken som helst måde, der efterlader et skriftligt spor,

a) om, at dommen og atesten er blevet fremsendt til den kompetente myndighed, der er ansvarlig for dens fuldbyrdelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 5

- b) om, at det i praksis viser sig umuligt at fuldbyrde sanktionen, fordi den domfældte efter fremsendelse af dommen og attesten til fuldbyrdelsesstaten ikke kan spores på fuldbyrdelsesstatens område, idet fuldbyrdelsesstaten i så tilfælde ikke har pligt til at fuldbyrde sanktionen
- c) om den endelige afgørelse om at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen og afgørelsens dato
- d) om enhver afgørelse om at afslå at anerkende dommen og fuldbyrde sanktionen i overensstemmelse med artikel 9 og om begrundelsen for afgørelsen
- e) om enhver afgørelse om at tilpasse sanktionen i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2 eller 3, og om begrundelsen for afgørelsen
- f) om enhver afgørelse om ikke at fuldbyrde sanktionen af de i artikel 19, stk. 1, anførte grunde, og om begrundelsen for afgørelsen
- g) om tidspunktet for prøveløsladelsens begyndelse og afslutning, hvis dette er angivet i attesten fra udstedelsesstaten
- h) om den domfældtes undvigelse fra varetægt
- i) om fuldbyrdelsen af sanktionen, så snart den er afsluttet.

Artikel 22

Følgerne af overførelse af den domfældte

1. Udstedelsesstaten må ikke fortsætte sanktionen, når fuldbyrdelsen i fuldbyrdelsesstaten er påbegyndt, jf. dog stk. 2.

2. Retten til at fuldbyrde sanktionen overgår på ny til udstedelsesstaten, hvis fuldbyrdelsesstaten underretter den om, at sanktionen delvis ikke er blevet fuldbyrdet, i medfør af artikel 21, litra h).

Artikel 23

Sprog

1. Attesten oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesstaten. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere, ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet

for Rådet, meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere af EU-institutionernes andre officielle sprog.

2. Der kræves ingen oversættelse af dommen, jf. dog stk. 3.

3. Enhver medlemsstat kan, når denne rammeafgørelse er vedtaget eller på et senere tidspunkt, i en erklæring, der deponeres i Generalsekretariatet for Rådet, tilkendegive, at den som fuldbyrdelsesstat straks efter modtagelsen af dommen og attesten, og hvis den finder attestens indhold utilstrækkeligt til at træffe beslutning om sanktionens fuldbyrdelse, eventuelt vil anmode om, at dommen eller væsentlige dele heraf ledsages af en oversættelse til fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller et eller flere af EU-institutionernes andre officielle sprog. Anmodningen fremsættes om nødvendigt efter høring, hvis det er relevant, mellem de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten med henblik på at angive de væsentlige dele af de domme, der skal oversættes.

Afgørelsen om anerkendelse af dommen og fuldbyrdelse af sanktionen kan udsættes, indtil udstedelsesstaten har fremsendt oversættelsen til fuldbyrdelsesstaten, eller, hvis fuldbyrdelsesstaten beslutter selv at lade dommen oversætte for egen regning, indtil oversættelsen foreligger.

Artikel 24

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne rammeafgørelse, bortset fra omkostningerne ved den domfældtes overførelse til fuldbyrdelsesstaten og omkostninger, der opstår udelukkende på udstedelsesstatens territorium, afholdes af udstedelsesstaten.

Artikel 25

Fuldbyrdelse af sanktioner i medfør af en europæisk arrestordre

Med forbehold af rammeafgørelse 2002/584/RIA finder bestemmelserne i denne rammeafgørelse, i det omfang de er forenelige med bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584/RIA, anvendelse *mutatis mutandis* på fuldbyrdelse af sanktioner i tilfælde, hvor en medlemsstat påtager sig at fuldbyrde sanktionen i overensstemmelse med artikel 4, nr. 6, i nævnte rammeafgørelse, eller i tilfælde, hvor den i henhold til artikel 5, nr. 3, i nævnte rammeafgørelse har betinget sig, at den pågældende overføres til den pågældende medlemsstat for dér at afsone sanktionen med henblik på at undgå, at den pågældende person går fri for straf.

KAPITEL III

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 26

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

1. Denne rammeafgørelse træder fra den 5. december 2011 i stedet for de tilsvarende bestemmelser i følgende konventioner, der finder anvendelse på forholdet mellem medlemsstaterne, uden at dette berører disse bestemmelsers anvendelse mellem medlemsstaterne og tredjelande og anvendelsen af overgangsbestemmelsen i overensstemmelse med artikel 28:

- Den europæiske konvention om overførelse af domfældte af 21. marts 1983 og tillægsprotokollen hertil af 18. december 1997
- Den europæiske konvention om straffedommes internationale retsvirkning af 28. maj 1970
- Afsnit III, kapitel 5, i konventionen af 19. juni 1990 om gennemførelse af Schengen-aftalen af 14. juni 1985 om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser
- Konventionen mellem De Europæiske Fællesskabers medlemsstater om gennemførelse af udenlandske afgørelser på det strafferetlige område af 13. november 1991.

2. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der gælder efter den 27. november 2008, for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge denne rammeafgørelses og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner.

3. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter den 5. december 2008, hvis disse aftaler eller ordninger giver mulighed for at udvide eller udbygge denne rammeafgørelses bestemmelser og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for fuldbyrdelse af sanktioner.

4. Senest den 5. marts 2009 meddeler medlemsstaterne Rådet og Kommissionen, hvilke eksisterende aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 2 de fortsat ønsker at anvende. Medlemsstaterne underretter også Rådet og Kommissionen om eventuelle nye aftaler eller ordninger som omhandlet i stk. 3 senest tre måneder efter deres undertegnelse.

Artikel 27

Territorialt anvendelsesområde

Denne rammeafgørelse finder anvendelse på Gibraltar.

Artikel 28

Overgangsbestemmelse

1. Anmodninger, der modtages inden den 5. december 2011 skal fortsat være omfattet af eksisterende retsakter om overførelse af domfældte. Anmodninger, der modtages efter nævnte dato, vil være omfattet af de regler, som medlemsstaterne har vedtaget i henhold til denne rammeafgørelse.

2. Enhver medlemsstat kan dog i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse fremsætte en erklæring om, at den i tilfælde, hvor den endelige dom er afsagt før den deri angivne dato, som udstedelses- og fuldbyrdelsesstat fortsat vil anvende de eksisterende retsakter om overførelse af domfældte, der gælder inden den 5. december 2011. Fremsættes en sådan erklæring, finder de nævnte retsakter anvendelse i disse tilfælde i forhold til alle andre medlemsstater, uanset om de har fremsat den samme erklæring. Den pågældende dato må ikke ligge senere end den 5. december 2011. Nævnte erklæring offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*. Den kan til enhver tid tilbagekaldes.

Artikel 29

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelses bestemmelser senest den 5. december 2011.

2. Medlemsstaterne sender til Generalsekretariatet for Rådet og Kommissionen teksten til de retsforskrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret. På baggrund af en rapport udarbejdet af Kommissionen på grundlag af disse oplysninger undersøger Rådet inden den 5. december 2012, om medlemsstaterne har efterkommet denne rammeafgørelses bestemmelser.

3. Generalsekretariatet for Rådet underretter medlemsstaterne og Kommissionen om de notifikationer eller meddelelser, der er fremsat i medfør af artikel 4, stk. 7, og artikel 23, stk. 1 eller 3.

4. Med forbehold af artikel 35, stk. 7 i traktaten om Den Europæiske Union, underretter en medlemsstat, der har oplevet gentagne vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af artikel 25 i denne rammeafgørelse, som ikke er blevet løst under bilaterale høringer, Rådet og Kommissionen om sine vanskeligheder. Kommissionen udarbejder på grundlag af disse oplysninger og eventuelle andre oplysninger, som den råder over, en rapport, der ledsages af eventuelle initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige med henblik på at løse disse vanskeligheder.

5. Senest den 5. december 2013 udarbejder Kommissionen på grundlag af de modtagne oplysninger en rapport, der ledsages af eventuelle initiativer, den måtte anse for hensigtsmæssige. Rådet tager navnlig artikel 25 op til revision på grundlag af eventuelle rapporter fra Kommissionen og eventuelle initiativer og overvejer, om den skal erstattes af mere specifikke bestemmelser.

Artikel 30

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. november 2008.

På Rådets vegne
M. ALLIOT-MARIE
Formand

BILAG I

ATTEST

omhandlet i artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraffe eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union ⁽¹⁾

a) * Udstedelsesstat: .....

* Fuldbyrdelsesstat: .....

b) Den domstol, der har afsagt den dom, som pålægger sanktionen, og som er blevet endelig:

Officiel betegnelse: .....

Dommen blev afsagt den (angiv dato: dd-mm-åååå): .....

Dommen blev endelig den (angiv dato: dd-mm-åååå): .....

Dommens sagsnummer (hvis et sådant findes): .....

c) Oplysninger om den myndighed, der kan kontaktes om ethvert spørgsmål vedrørende attesten:

1. Myndighedens art: Sæt kryds ud for den relevante rubrik:

Central myndighed: .....

Domstol: .....

Anden myndighed: .....

2. Nærmere oplysninger om den myndighed, der er anført under punkt 1:

Officiel betegnelse: .....

.....

Adresse: .....

.....

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer): .....

Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer) .....

E-mail (hvis en sådan findes): .....

3. Sprog, hvorpå der kan kommunikeres med myndigheden:

4. Nærmere oplysninger vedrørende den (de) person(er), der skal kontaktes for yderligere oplysninger med henblik på fuldbyrdelse af dommen eller med henblik på at aftale nærmere vilkår for overførelsen (navn, titel/stilling, tlf. nr., fax nr., e-mail), hvis forskellig fra punkt 2: .....

.....

.....

⁽¹⁾ Attesten skal udfærdiges på eller oversættes til et af fuldbyrdelsesstatens officielle sprog eller et hvilket som helst andet sprog, som fuldbyrdelsesstaten accepterer.

d) Oplysninger om den domfældte, der er idømt sanktionen:

Navn: .....

Fornavn(e): .....

Evt. fødenavn: .....

Evt. kaldenavn: .....

Køn: .....

Nationalitet: .....

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes): .....

Fødselsdato: .....

Fødested: .....

Sidst kendte adresser/bopæle: .....

Sprog, som vedkommende forstår (hvis dette vides): .....

.....

Den domfældte befinder sig:

 i udstedelsesstaten og skal overføres til fuldbyrdesstaten i fuldbyrdesstaten, og fuldbyrdelsen skal finde sted i denne stat.

Yderligere oplysninger, som skal meddeles, hvis de findes og er relevante:

1. Foto og fingeraftryk af personen og/eller nærmere oplysninger om den person, der skal kontaktes for at opnå sådanne oplysninger:

.....

2. Type og nummer for den domfældtes identitetskort eller pas:

.....

3. Type og nummer for den domfældtes opholdstilladelse:

.....

4. Andre relevante oplysninger om den domfældtes familie samt sociale eller erhvervsmæssige tilknytning til fuldbyrdesstaten:

.....

.....

e) Anmodning om foreløbig anholdelse fra udstedelsesstaten (hvis den domfældte befinder sig i fuldbyrdesstaten):

 Udstedelsesstaten anmoder fuldbyrdesstaten om at arrestere den domfældte eller at træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på fuldbyrdesstatens område, indtil der er truffet en afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af sanktionen. Udstedelsesstaten har allerede anmodet fuldbyrdesstaten om at arrestere den domfældte eller at træffe enhver anden foranstaltning for at sikre, at den domfældte forbliver på fuldbyrdesstatens område, indtil der er truffet en afgørelse om anerkendelse og fuldbyrdelse af sanktionen. Anfør venligst navnet på den myndighed i fuldbyrdesstaten, der har truffet afgørelsen om anmodningen om at arrestere den domfældte (hvis det er relevant og findes):

.....

.....

.....

f) Forbindelse til eventuel tidligere europæisk arrestordre:

- Der er udstedt en europæisk arrestordre med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning, og fuldbyrdelsesstaten forpligter sig til at fuldbyrde denne straf eller denne anden foranstaltning (artikel 4, nr. 6, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre).

Dato for udstedelsen af den europæiske arrestordre og sagsnummer, hvis et sådant findes:

.....

Navn på den myndighed, der har udstedt den europæiske arrestordre .....

Dato for afgørelsen om fuldbyrdelse og sagsnummer, hvis et sådant findes:

.....

Navn på den myndighed, der har truffet afgørelsen om fuldbyrdelse af sanktionen:

.....

- Der er udstedt en europæisk arrestordre med henblik på retsforfølgning af en person, der er statsborger i eller bosat i fuldbyrdelsesstaten, og fuldbyrdelsesstaten har overgivet denne person på betingelse af, at vedkommende igen skal overføres til fuldbyrdelsesstaten for dér at afsone den frihedsstraf eller den anden frihedsberøvende foranstaltning, han er blevet idømt i den udstedende medlemsstat (artikel 5, nr. 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre).

Dato for afgørelsen om at overgive den pågældende person: .....

Navn på den myndighed, der har truffet afgørelsen om overgivelse: .....

Sagsnummeret på afgørelsen, hvis et sådant findes: .....

Dato for overgivelse af personen, hvis en sådan findes: .....

g) Begrundelse for fremsendelsen af dommen og attesten (såfremt De har udfyldt rubrik f), er det ikke nødvendigt at udfylde denne rubrik):

Dommen og attesten fremsendes til fuldbyrdelsesstaten, fordi udstedelsesmyndigheden er overbevist om, at fuldbyrdelsesstatens fuldbyrdelse af sanktionen vil tjene det formål at lette den domfældtes sociale rehabilitering og:

- a) Fuldbyrdelsesstaten er den stat, hvor den domfældte er statsborger, og hvor vedkommende bor.
- b) Fuldbyrdelsesstaten er den stat, hvor den domfældte er statsborger, og som vedkommende efter straffesonen vil blive udvist til på grundlag af en udsendelses- eller udvisningsafgørelse, der indgår i dommen eller i en retslig eller administrativ afgørelse eller i enhver anden foranstaltning truffet som følge af dommen. Hvis udsendelses- eller udvisningsafgørelsen ikke indgår i dommen, bedes De angive navnet på den myndighed, der har udstedt afgørelsen, udstedelsesdatoen og sagsnummeret, hvis et sådant findes: .....
- c) Fuldbyrdelsesstaten er en anden stat end den i litra a) eller b) omhandlede, hvis kompetente myndighed giver sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten til denne stat.
- d) Fuldbyrdelsesstaten har afgivet meddelelse i henhold til rammeafgørelsens artikel 4, stk. 7, og
- det er bekræftet, at domfældte, så vidt det er den kompetente myndighed i udstedelsesstaten bekendt, bor og vedvarende har haft lovligt ophold i mindst fem år i fuldbyrdelsesstaten og vil bevare permanent opholdstilladelse i den pågældende stat, eller
- det bekræftes, at den domfældte er statsborger i fuldbyrdelsesstaten.

h) Dom, som pålægger sanktionen:

1. Dommen vedrører i alt ..... lovovertrædelser.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke lovovertrædelser(erne) er begået, herunder tid og sted, samt arten af den domfældtes deltagelse heri:

.....
 .....
 .....

Karakter og retlig beskrivelse af lovovertrædelser(erne) samt den relevante lovgivning, på grundlag af hvilken dommen er afsagt:

.....
 .....

2. Såfremt den (de) under punkt 1, litra h), anførte lovovertrædelse(r) som defineret i udstedelsesstatens lovgivning udgør en eller flere af følgende lovovertrædelser, der i udstedelsesstaten straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, bekræftes dette ved at sætte kryds ud for det relevante:

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse,
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbart forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- internetkriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og ulovlig handel med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsæligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel med falske dokumenter
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare og radioaktive materialer
- ulovlig handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- forsætlig brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

3. Detaljeret beskrivelse af den (de) begåede lovovertrædelse(r), såfremt den (de) under punkt 1 anførte lovovertrædelse(r) ikke falder ind under punkt 2, eller såfremt dommen og attesten fremsendes til den medlemsstat, der har tilkendegivet, at den vil kontrollere dobbelt strafbarhed (artikel 7, stk. 4, i rammeafgørelsen):

.....
 .....
 .....

i) Oplysninger vedrørende dommen, der pålægger sanktionen:

1. Det angives, om dommen er afsagt in absentia:

Nej, det er den ikke.

Ja, det er den; det bekræftes, at:

personen personligt eller gennem en repræsentant, der er kompetent i henhold til udstedelsesstatens nationale lovgivning, er blevet underrettet om tid og sted for retssagen, som førte til dommen in absentia, eller

personen har tilkendegivet over for en kompetent myndighed, at vedkommende ikke anfægter afgørelsen.

2. Oplysninger vedrørende sanktionens varighed:

2.1. Sanktionens samlede varighed (i dage): .....

2.2. Den frihedsberøvelsesperiode, som allerede er afsonet i forbindelse med den sanktion, med hensyn til hvilken dommen er afsagt (i dage):
 ..... fra og med den (angiv den dato, hvor beregningen blev foretaget: dd-mm-åååå)

2.3. Antal dage, der skal fratrækkes den samlede varighed af sanktionen af andre grunde end de i punkt 2.2 anførte (såsom amnestier, benådninger eller lempelser mv., som allerede er indrømmet i forbindelse med sanktionen):
 ..... fra og med den (angiv den dato, hvor beregningen blev foretaget: dd-mm-åååå) .....

2.4. Dato for udløbet af sanktionen i udstedelsesstaten:

ikke relevant, eftersom personen i øjeblikket ikke er frihedsberøvet

personen er i øjeblikket frihedsberøvet, og sanktionen forventes i henhold til udstedelsesstatens lovgivning at være fuldt afsonet den (angiv dato: dd-mm-åååå) ⁽¹⁾: .....

3. Sanktionens art:

frihedsstraf

foranstaltning, der indebærer frihedsberøvelse (præciseres):
 .....

j) Oplysninger vedrørende tidlig løsladelse eller prøveløsladelse:

1. Efter udstedelsesstatens lovgivning har den domfældte ret til at blive tidligt løsladt eller prøveløsladt efter at have afsonet:

halvdelen af sanktionen

to tredjedele af sanktionen

en anden del af sanktionen (præciseres):

2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten begærer oplysninger om:

gældende bestemmelser i fuldbyrdesstatens lovgivning vedrørende tidlig løsladelse eller prøveløsladelse af den domfældte

begyndelsen og afslutningen af perioden for førtidig løsladelse eller prøveløsladelse.

⁽¹⁾ Angiv venligst datoen for, hvornår sanktionen ville være fuldt afsonet (uden hensyntagen til mulighederne for enhver form for førtidig løsladelse og/eller prøveløsladelse), hvis den domfældte forblev i udstedelsesstaten.

k) Den domfældtes mening:

1. Den domfældte kunne ikke høres, da vedkommende allerede befinder sig i fuldbyrdelsesstaten

2. Den domfældte befinder sig i udstedelsesstaten, og:

a) den domfældte har begæret fremsendelse af dommen og attesten

den domfældte har givet sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten

den domfældte har ikke givet sit samtykke til fremsendelse af dommen og attesten (angiv den domfældtes begrundelse):

.....

.....

b) Den domfældtes mening er vedlagt.

Den domfældtes mening er allerede blevet fremsendt til fuldbyrdelsesstaten den (angiv dato: dd-mm-åååå):

.....

l) Andre forhold af relevans for sagen (fakultative oplysninger)

.....

.....

m) Afsluttende oplysninger

Teksten til dommen(e) er vedlagt attesten ⁽¹⁾.

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt attesten, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at attestens indhold er korrekt

.....

Navn: .....

Funktion (titel/stilling): .....

Dato: .....

Officielt stempel (hvis et sådant findes) .....

⁽¹⁾ Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten skal vedlægge alle domme vedrørende sagen, som er nødvendige for at have alle oplysninger om den endelige sanktion, der skal fuldbyrdes. Eventuelle foreliggende oversættelser af dommen(e) kan også vedlægges.

BILAG II

MEDDELELSE TIL DEN DOMFÆLDTE

Det meddeles herved, at ..... (den kompetente myndighed i udstedelsesstaten) har besluttet at fremsende dommen afsagt af ..... (den kompetente ret i udstedelsesstaten) dateret den ..... (datoen for dommen) ..... (sagsnummeret, hvis et sådant findes) til ..... (fuldbyrdesstaten) med henblik på anerkendelse og fuldbyrdelse af den idømte sanktion i overensstemmelse med den nationale lovgivning til gennemførelse af Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union.

Sanktionen fuldbyrdes i henhold til lovgivningen i ..... (fuldbyrdesstaten). Det tilkommer denne stats myndigheder at træffe afgørelse om fuldbyrdesprocedurerne og fastlægge alle foranstaltninger i forbindelse hermed, herunder grundene til tidlig løsladelse eller prøveløsladelse.

Den kompetente myndighed i ..... (fuldbyrdesstaten) skal trække hele den del af frihedsberøvelsen, som allerede er afsonet i forbindelse med sanktionen, fra den samlede varighed af den frihedsberøvelsesperiode, der skal afsones. Den kompetente myndighed i ..... (fuldbyrdesstaten) kan kun tilpasse sanktionen, hvis dennes varighed eller art er uforenelig med lovgivningen i den pågældende stat. Den tilpassede sanktion må ikke skærpe den sanktion, der er pålagt i ..... (udstedelsesstaten) for så vidt angår dens art eller varighed.
